Öppningstal - Europaparlamentets talman, Roberta Metsola – 18 januari 2022
svensk version

(På maltesiska)

Kära ledamöter av Europaparlamentet,
kära kollegor,
kära européer.

Jag känner mig ödmjuk och hedrad inför det stora ansvar ni nu ger mig. Jag lovar att göra mitt yttersta för detta parlament och för alla EU-medborgares bästa.

(På italienska)

Som talman vill jag först och främst fortsätta i David Sassolis anda.
David var en förkämpe för Europa, för oss och för det här parlamentet.
Han trodde på Europas förmåga att bereda en ny väg framåt i vår värld.
Tack, David.

(På engelska)

Jag kommer att hedra David Sassolis talmanskap genom att alltid stå upp för Europa. För våra gemensamma värden: demokrati, värdighet, rättvisa, solidaritet, jämlikhet, rättsstaten och grundläggande rättigheter.

För en hoppets politik och ett löftesrikt EU.
Jag vill att människor ska återfå tron på och entusiasmen för det europeiska projektet. Tron på att vi kan göra vår del av världen säkrare, jämlikare, mer rättvis och jämställd.

Kära européer,

under de närmaste åren kommer människor i hela EU att vända sig till oss och kräva ledarskap och vägledning. Andra kommer att testa gränserna för våra demokratiska värden och europeiska principer.

Vi måste slå tillbaka mot den EU-fientliga retorik som så lätt och snabbt får fäste.

Desinformation och vilseledande information har ökat under pandemin och eldar på lättvindig cynism och enkla lösningar som nationalism, auktoritärt styre, protektionism och isolationism. De är alla falska illusioner, inte lösningar.

EU handlar om raka motsatsen. Det handlar om att vi alla står sida vid sida och för våra folk närmare varandra. Det handlar om att värna principerna hos de kvinnor och män som grundade vår union. De ledde oss från krigets ruiner och Förintelsen till fred, hopp och välstånd.

Ärade ledamöter,

det vår kammare gör spelar roll.

- Det spelar roll för de domare som attackeras. För vårdpersonalen som arbetar hårt i frontlinjen. För alla kvinnor i EU som kämpar för sina rättigheter. För de utsatta, för de förtryckta och de utnyttjade.

- Det spelar roll för dem som tvingas fly naturkatastrofer. För de anhöriga till terrorismens offer. För försvarsmakten och brottsbekämpande myndigheter som arbetar under svåra förhållanden. För dem som söker skydd. För våra bönder, icke-statliga organisationer och företagare.

- Det spelar roll för hbtqi-personer. För dem som får utstå diskriminering på grund av sin religion, hudfärg eller könsidentitet. För alla dem som tror på ett löftesrikt Europa.

Den här kammaren spelar roll – och när folk förväntar sig att vi ska försvara våra gemensamma värden, då ska de finna en allierad.

Kära kollegor,

för min generation finns det inget gammalt och nytt Europa. Vi är den första Erasmus-generationen och den sista Wałęsa- och Havel-generationen. Vi inser att lika möjligheter inte handlar om att göra alla likadana. Vi hyllar skillnaderna i Europa för att det faktiskt är de som gör oss starkare. Som gör oss unika. Som gör oss till européer.

För att människor ska känna förtroende för EU måste vi slå hål på bubblan runt Strasbourg och Bryssel och föra ut EU:s idéer och beslut till människor i städer och byar runt om i Europa.

(På franska)

”Alla skulle känna sig mer tillfreds på vår planet om Europas starka röst kunde höras.” Så sa Valéry Giscard d'Estaing i sitt öppningstal till konventet för Europas framtid 2002.

(På engelska)

Redan då uppmanade man till ett starkare Europa. Vi måste nu se till att konferensen om Europas framtid får det stöd som behövs för att skapa konkreta resultat. Vi måste framför allt lyssna på våra ungdomar under detta europeiska ungdomsår.

Kära européer,

klimatförändringarna drabbar vår kontinent och vår värld. De är inte längre problem för framtida generationer att lösa. Om man tror på vetenskapen, som vi gör här i kammaren, är frågan inte längre 'om', utan 'när'.

Den europeiska gröna given och löftet om ett koldioxidfritt EU är rätt väg att gå. Det är inte bara nödvändigt och brådskande. Det ger också EU möjlighet att gå i bräschen och tänka nytt. Vi ska säkra tillväxt, hållbarhet och välstånd och samtidigt minska utsläppen.

Vi måste övertyga resten av världen att kampen mot klimatförändringarna är en gemensam ödesfråga.

I morgon är det för sent.

Och vi måste fortsätta att visa att det inte går att hålla isär miljö och ekonomi.

Såväl uppstartsföretag och småföretag som storbolag runt om i EU behöver rättssäkerhet, enklare finansiering och en nytänkande miljö för sin verksamhet i Europa. De behöver mindre byråkrati och måste kunna ta risker så att Europa kan få tillbaka sin konkurrenskraft. EU:s återhämtningsfond ska få fart på investeringarna igen efter pandemin.

Både den gröna omställningen och digitaliseringen skapar möjligheter och vi måste vara drivande i de här förändringarna och visa vägen. Det kommer vi att göra.

Vår europeiska modell med öppna ekonomier och samhällen är något jag är stolt över. Det är en modell som vi måste stödja så att den håller för dagens påtryckningar. Påtryckningar om att bara tänka på sitt, skapa nya hinder, återupprätta gamla gränser och överge det gemensamma Schengenområdet som vi har en skyldighet att fullborda. Vi måste stå emot svartmålandet av våra värden och principer.

Konrad Adenauer sa: ”Ett enat Europa var en dröm för några få. Det blev ett hopp för många. Och i dag är det en nödvändighet för oss alla.”

Kära kollegor,

världen omkring oss är inte lika vänligt inställd som för en generation sedan. De acceptabla angreppen på Ukrainas suveränitet och territoriella integritet och det svåra läget i Belarus är tydliga exempel på detta. Vår kollektiva säkerhet är en utmaning för oss alla.

Om EU ska kunna behålla sin trovärdighet och sitt inflytande i världen måste vi hålla fast vid våra principer. Det är vår sanna styrka. För envåldshärskare och despoter är EU:s själva existens ett hot. Som Tarek Osman så elegant uttryckte det: ”Europa har trots allt givit upphov till det vackraste, mest fulländade sättet att leva i mänsklighetens historia.”

(På franska)

I år firar vår institution 70 år av sammanträden i Strasbourg. En stad och en region som geografiskt markerar en balans mellan två stormakter och därmed även fungerar som en demokratisk garanti. Den gör vår församling till en levande institution som står medborgarna nära och tjänar deras intressen. Av alla dessa skäl är det en självklar mötesplats för oss.

(På engelska)

Europa har upplevt krig, men även läkande. Den erfarenheten kan vi dra nytta av i försöken att bidra till en lösning i EU:s sista delade land, Cypern, under FN:s överinseende. Vi kan inte se oss som helt läkta så länge Cypern är delat. Vi måste också återfå styrfarten i vårt förhållande till Västra Balkan.

Kära ledamöter,

jag ska tala klarspråk: De som är ute efter att förstöra EU ska veta att den här kammaren kommer att bjuda motstånd.

De som försöker undergräva demokrati, rättsstat, yttrandefrihet och grundläggande rättigheter, som gör kvinnor till måltavla och förnekar hbtqi-personer deras rättigheter ska veta att den här kammaren aldrig kommer att acceptera det.

De som försöker utpressa EU genom hybridattacker kommer inte att rubba solidariteten bland våra ledamöter. De ska veta att diktatorer aldrig kommer att splittra oss.

Och låt mig säga till de anhöriga till journalisterna Daphne Caruana Galizia och Ján Kuciak, som dödades för att de gjorde sitt arbete: Er kamp för sanning och rättvisa är vår kamp. Till de anhöriga till Olivier Dubois som kidnappades för nästan 300 dagar sedan i Mali säger jag att hans kamp för frihet måste bli vår kamp.

Vänner, européer,

den politiska modell vi skapat har fört in vår kontinent på demokratins, välståndets och jämlikhetens väg. Men om vi ska höja EU till de nivåer som vi lovat nästa generation måste vi nu bygga upp något ännu starkare. Något som ligger i linje med tidsandan och som kan få de yngre och mer skeptiskt sinnade att tro på Europa.

Vi måste vara ett parlament som står för egenmakt. Som står för mångfald. Jag vet att det faktum att vi nu har en kvinnlig talman för första gången sedan 1999 är betydelsefullt både innanför och utanför dessa väggar. Men vi måste gå längre. Vårt parlaments åtagande om mer mångfald, jämställdhet, att säkra kvinnors rättigheter – allas rättigheter – måste inskärpas på nytt.

För 22 år sedan blev Nicole Fontaine vald, 20 år efter Simone Veil. Det får inte ta ytterligare två årtionden innan nästa kvinnliga talman står här.

Jag vet att jag har ett stort arv att axla. Arvet efter Simone Veil – Auschwitz fånge nr 78651 – som slog sig fri från detta smärtsamma kapitel i vår europeiska historia, krossade glastaket och blev Europaparlamentets första kvinnliga talman. Jag axlar arvet efter miljontals namnlösa kvinnor som utstod så mycket och kämpade för att ge oss de möjligheter som de själva aldrig fick.

Arvet efter Ashling och Paulina och alla andra kvinnor vilkas liv redan har släckts i år. Arvet efter Europas alla fördrivna och försvunna. Alla dem som kämpat och lidit under totalitära regimer och offrat allt för Europa.

Vi axlar arvet efter alla dem som aldrig tappade tron och dem som för tron på EU vidare.

Vi står här tack vare dem. Vi står här för dem.

Europa är tillbaka.

Europa är framtiden.

Leve Europa!